

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti povinnému **D. H.**, bývajúcej v R., **o vymoženie 447,32 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 24 Er 1084/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. marca 2013 sp.zn. 6CoE 48/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 20. septembra 2012 č.k. 24 Er 1084/2004-28 exekúciu vyhlásil za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uviedol, že exekučný súd je počas celého konania oprávnený zaoberať sa otázkou, či je exekučný titul v súlade so zákonom. Exekučným titulom bola notárska zápisnica, v ktorej splnomocnený zástupca – Mgr. Tomáš Kušnir v mene povinného uznal záväzok. Súd prvého stupňa mal za to, že v danom splnomocnení ide o konflikt záujmov medzi splnomocniteľom a splnomocnencom a taktiež po obsahovej stránke bolo dané splnomocnenie sporné. Vzhľadom na to súd prvého stupňa vyhodnotil akéto splnomocnenie za absolútne neplatné. Zároveň dospel k záveru, že exekučný titul je nulitný a bez jeho existencie nie je ani výkon exekúcie možný.

Krajský súd v Žiline na odvolanie oprávnenej uznesením z 28. marca 2013 sp.zn. 6 CoE 48/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o vyhlásení exekúcie za neprípustnú ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k porušeniu zákona, pretože za povinného uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v zjavnom rozpore so záujmami povinného. Nakoľko voľba zástupcu bola vykonaná oprávneným, nie povinným, bolo nutné konštatovať, že nedostatok prejavu spôsobil neplatnosť udeleného plnomocnenstva a v dôsledku toho sa je i následný úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici neplatný a notárska zápisnica ako exekučný titul nespôsobilá. Žiadosti oprávnenej na podanie návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na rozhodnutie

o predbežnej otázke nevyhovel a návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako nedôvodný zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 23/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 39/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 Co 44/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 Co 48/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 76/2013, 4 ECdo 7/2013, 4 CoE 48/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 99/2013, 5 CoE 8/2013, 7 ECdo 241/2013, 7 CoE 78/2013, 7 ECdo 316/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. apríla 2016

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: D. Falbová